

**Türkçe:** Kız köpeği seviyor. SVO(Özne/ Fiil /Nesne)

**Latince:**

1. *Puella canem amat.* SOV---- Kız köpeği seviyor. CAN =LÖPEK/ CANem =KÖPEK(Ğ)i(-i- hali Accusativus)
2. *Canem puella amat.* OSV----Köpeği kız seiyor.
3. *Amat puella canem.* VSO----Seiyor kız köpeği. AMARE=sevmek AMAT = O seviyor.
4. *Amat canem puella.* VOS----Seiyor köpeği kız.
5. *Canem amat puella.* OVS----Köpeği seviyor kız.
6. *Puella amat canem.* SVO----Kız seviyor köpeği.

Latince kelime düzeni esnek olmasına rağmen, geleneksel olarak Romalılar bu biçimlerden birine basit bir bildirici cümle için, ancak birçok istisna dışında bağlı kaldılar. En yaygın biçim yukarıdaki ilk Latince olanıdır, SOV, (1): *Puella canem amat.* İsimlerin sonları cümledeki rollerini anlatır. İlk isim, *puell a* 'girl', aday durumda tekil bir isimdir, bu yüzden öznedir. İkinci isim, *can em* 'dog', suçlayıcı bir tekil sona sahiptir, bu yüzden nesnedir. Fiil üçüncü şahıs tekil fiil bitimine sahiptir, bu yüzden cümleinin konusuyla uyumludur.

#### Kelime Sırasını Vurgu Sağlar

Latince, temel kavrayış için kelime sırasına ihtiyaç duymadığından, bir geri dönüş kelime sırası olması, kelime sırasının çekimin yapmadığı bir şey olduğunu gösterir. Latince kelime düzeni, belirli kelimeleri vurgulamak veya çeşitlilik sağlamak için çeşitlidir. William Gardner Hale ve Carl Darling Buck'ın mükemmel, kamuya açık çevrimiçi Latin dilbilgisi *A Latin Dilbilgisi'ne* göre, erteleme, kelimelerin beklenmedik konumlara yerleştirilmesi ve yan yana koyma, Romalıların cümlelerinde vurgu yapma yollarıydı . İlk ve son sözler yazıda çok önemlidir. Konuşma farklıdır: Konuşurken insanlar sözcükleri duraklamalar ve perdeyle vurgular, ancak Latince ile ilgili olarak çoğumuz nasıl konuşacağımızdan ziyade nasıl tercüme edeceğimiz veya yazacağımızla ilgileniriz.

"Kız köpeği seviyor", yüzeysel olarak oldukça sıkıcı bir cümledir, ancak bağlam, sevgisinin beklenen nesnesinin erkek olduğu bir konuya, "kız köpeği sever" dediğinizde köpek beklenmediktir, ve en önemli kelime haline gelir. Bunu vurgulamak için (2): *Canem puella amat diyebilirsiniz* . Yanlışlıkla kızın köpeği küçümsediğini düşündüyseniz, vurgulanması gereken *aşk* kelimesi olurdu . Cümlelerin son yeri vurgudur, ancak onu sevdiği gerçeğini daha da vurgulamak için ön taraftaki beklenmedik bir noktaya taşıyabilirsiniz: (3): *Amat puella canem .....*

---

...